

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/101/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618201545
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3618201545.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: S. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., I. XXX/X, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, právne zastúpeného: Advokátska kancelária ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kýčerského 7, o neplatnosť právneho úkonu a iné, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 6Csp/172/2018-87 zo dňa 13. mája 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. V záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. rozhodol, že žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa domáhal proti žalovanému určenia, že úver zo zmluvy zo dňa 04.12.2013 uzatvorený medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, určenia že predmetná zmluva zo dňa 04.12.2013 je neplatná a vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 395 eur. Poukázal na skutočnosť, že dňa 04.12.2013 bola medzi účastníkmi tohto konania uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý spotrebiteľský úver (kreditná karta). Dal do pozornosti, že predmetná zmluva mala podobu štandardizovaného formulára bez možnosti ovplyvniť jednotlivé zmluvné dojednania spotrebiteľom. Žalobca mal za to, že veriteľ postupoval voči nemu bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi, najmä tým, že použil v zmluve početné neprijateľné zmluvné podmienky. Namietal, že dohodnuté zmluvné podmienky sú neprijateľné ako celok už len z toho samotného dôvodu, že sú z hľadiska veľkosti písma voľným okom prakticky nečitateľné. Za zavádzanie spotrebiteľa žalobca považoval uvedenie nesprávnej výšky ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve. Ide podľa neho o nekalú obchodnú prax, ktorá spôsobuje, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože mu neboli dané správne a pravdivé informácie. Žalobca namietal, že v zmluve absentuje RPMN úplne alebo je zavádzajúce, čo má za následok, že spotrebiteľský úver aj kreditná karta sú bezúročné a bez poplatkov. Úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, pretože v zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jedna suma splátky. Zmluva je vadná pre nespočetné množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, bola uzavretá za nápadne nevýhodných podmienok, v rozpore so zákonom a prieči sa dobrým mravom a tak je neplatná od počiatku. Keďže zmluvu o úvere žalobca považoval za bezúročnú a bez poplatkov, domáhal sa vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 395 eur (využil peňažné prostriedky vo výške 300 eur, zaplatil splátky 695 eur). Súd prvej inštancie, s poukazom na § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 7 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1, 2, 4, § 19 zákona č. 129/2010 Z.z.; § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3a ods. 5 Občianskeho zákonníka; § 4 ods. 6, § 5 ods. 1, § 7 ods. 1, 2 zákona č. 250/2007 Z.z. a na podklade vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu je nedôvodná. Zmluvu uzavretú dňa 04.12.2013 považoval za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň skonštatoval, že obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré v nej bolo možné v čase jej uzavretia uviesť. K

námietkam žalobcu uviedol, že skutočnosť, že zmluvný formulár bol vopred pripravený veriteľom sama o sebe neznamená, že by bol spotrebiteľ poškodený. Zároveň žalobca nebol pri uzatváraní zmluvy pod časovým tlakom a nikto ho nenútil zmluvu uzavrieť. So zmluvnými podmienkami navrhnutými žalovaným súhlasil, a preto mal súd prvej inštancie za to, že je týmito zmluvnými dojednaniami viazaný. Tiež tvrdenie o nečitateľnom písme považoval zo strany žalobcu za účelové a poukázal na uzatvorenie zmluvy korešpondenčným spôsobom. Podotkol, že v čase uzavretia zmluvy nebola ešte zákonom stanovená minimálna výška písma v spotrebiteľskej zmluve a mal za to, že každý priemerne znály spotrebiteľ si musí byť vedomý toho, že je viazaný celým obsahom zmluvy, preto si celú zmluvu má prečítať bez ohľadu na to, či ho na túto skutočnosť veriteľ upozornil alebo nie. Tvrdenia žalobcu o množstve neprijateľných podmienok považoval za nedôvodné a nekonkrétne, pretože z nich nie je možné vyvodiť, ktoré konkrétne zmluvné podmienky majú byť neprijateľnými. Taktiež súd prvej inštancie nezistil v konaní žalovaného žiadne porušenie dobrých mravov. Nemal za preukázané, že by žalovaný žalobcovi pred uzavretím zmluvy o niektorých zmluvných podmienkach klamal alebo že by zavádzal. Ani predmet zmluvy nebol v rozpore s dobrými mravmi. Vzhľadom k tomu, že dohodnutá úroková sadzba v danom prípade neprevyšovala priemernú úrokovú sadzbu pri prečerpaní bežného účtu o viac ako dvojnásobok, nepovažoval ju súd prvej inštancie za neprimeranú, rozpornú s dobrými mravmi. Tvrdenie o neuvedení RPMN v posudzovanom prípade nemalo, podľa súdu prvej inštancie, za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Presnú RPMN totiž vzhľadom k charakteru úveru, ktorý bol poskytnutý ako úverový rámec bez znalosti konkrétnej výšky jeho čerpania, uviesť nebolo možné. Uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov len indikatívnym (príkladným) spôsobom, za použitia hypotetickej situácie, ktorá pri čerpaní úveru mohla nastať (vyčerpanie naraz, splácanie v 12 splátkach, pričom posledná splátka zostatok istiny, úroky a poplatky), považoval súd prvej inštancie za plne súladné so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Nemal za preukázané, že by "obchodní mandatári odporcu" neposkytli žalobcovi náležité informácie a nepristupovali k nemu s odbornou starostlivosťou a neposkytli mu úplné, presné a jasné údaje o náležitostiach spotrebiteľskej zmluvy, čím by zapríčinili, že urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Toto tvrdenie žalobcu je aj v rozpore s ďalším jeho tvrdením, že zmluva bola uzatváraná korešpondenčným spôsobom. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti dospel k záveru, že žalobca teda neprišiel do kontaktu so žiadnymi obchodnými mandatármi žalovaného, títo ho teda ani nemohli uviesť do omylu. K uvedeniu výšky splátky a jej nerozčlenenia na istinu, úroky a poplatky dal do pozornosti ustálenú súdnu prax, okrem iného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, napr. vo veci 3Cdo/146/2017 a ďalšie neskoršie rozhodnutia, ktoré obsahovo vychádzajú zo záverov vyslovených Súdnym dvorom EÚ vo veci C-42/2015 Biroová. Čo sa týka neuvedenia termínu konečnej splatnosti úveru, poukázal na čl. X bod 60 Obchodných podmienok. Uzavrel, že nedospel k záveru, že by predmetná zmluva o úvere bola neplatná. Zároveň, keďže úver nie je dôvod považovať za bezúročný a bez poplatkov, dospel k záveru, že žalovaný sa nemohol, z dôvodu prijatia plnenia na úroky a poplatky, bezdôvodne obohatiť. Preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1, 2 v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie tak spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Názor súdu prvej inštancie o platnosti zmluvy a listín k zmluve považoval za rozporný s aktuálnou rozhodovacou praxou. Mal za to, že základné parametre definujúce druh zmluvy, odplatu, začiatok a koniec zmluvného vzťahu spotrebiteľského úveru musia byť podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., dostupné na jednom tlačive, tzn. na zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ďalej uviedol, že písomnou zmluvou o úvere nebol dojednaný druh úveru, doba trvania zmluvy ani termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Nepovažoval za dostačujúce to, že chýbajúce náležitosti žalovaný uviedol v obchodných podmienkach a poukázal na to, že s obchodnými podmienkami bol oboznámený až dorúčením schválenia žiadosti o bankomatovú kartu Quatro. Taktiež sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že RPMN je uvedená správne a poukázal na znenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.. Dal do pozornosti, že v žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro sa nachádzal iba indikatívny výpočet RPMN a splátok úveru, ktorý ani obsahovo ani matematicky nie je totožný s indikatívnym výpočtom uvedeným na schválení žiadosti o pôžičkovú kartu Quatro, čo podľa neho spôsobuje neurčitosť a nezrozumiteľnosť zmluvy. Napokon poukázal na nesprávne určenie čerpania prostredníctvom karty Quatro v sume 158 eur zo dňa 06.11.2014. Namietal, že táto suma je debetná transakcia a žalobca túto sumu nikdy nečerpал. Trval na tom, že žalovaný si pri uzatváraní zmluvy o úvere nesplnil povinnosti vyplývajúce zo zákona č. 129/2010 Z.z.. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel v plnom rozsahu.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadril. Mal za to, že odvolaním napadnutý rozsudok je ako celok zreteľný, jasný, zrozumiteľný a zároveň je prehľadne štruktúrovaný. K odvolacím námietkam žalobcu uviedol, že prameň jedine z neochoty žalobcu akceptovať právny názor súdu prvej inštancie. Záverom uviedol, že odvolanie žalobcu obsahuje opakované argumenty žalobcu, s ktorými sa už súd prvej inštancie presvedčivo vysporiadal a argumentácia žalobcu vychádza z nepochopenia zložitosti a štruktúry právneho vzťahu a taktiež právnych noriem, ktoré sa v čase podpisu zmluvy na tento vzťah aplikovali. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a žalobcu zaviazal na náhradu trov konania žalovaného.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu nariaďovať pojednávanie.

5. Žalobca deklaroval vo svojom odvolaní odvolacie dôvody spočívajúce v nesprávnych skutkových zistení a nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP).

6. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkov logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

7. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

8. V prejednávanej veci sa žalobca voči žalovanému domáhal určenia, že úver zo zmluvy č. 44629134 zo dňa 04.12.2013 je bezúročný a bez poplatkov a že zmluva o úvere č. 44629134 zo dňa 04.12.2013 je neplatná. Súčasne, v dôsledku svojho tvrdenia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, žiadal voči žalovanému vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 395 eur.

9. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu. Zmluvu o úvere uzavretú dňa 04.12.2013 vyhodnotil ako platne uzatvorenú spotrebiteľskú zmluvu, súladnú s § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Zároveň nezistil, že by predmetná spotrebiteľská zmluva neobsahovala niektoré náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., čo by malo za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.). Vzhľadom k týmto záverom (tzn. platne uzavretá spotrebiteľská zmluva, ktorá má všetky náležitosti vyžadované zákonom) súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu aj v časti, ktorou žiadal voči žalovanému vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 395 eur (v dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru).

10. Po preštudovaní veci sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie v otázke posúdenia platnosti zmluvy o úvere zo dňa 04.12.2013. Dospel k záveru, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy a rovnako na sa ňu vzťahuje právny režim zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie nevzhliadol v procese uzatvárania ako ani vo formálnych náležitostiach samotnej zmluvy skutočnosť, ktorá by mala mať za následok jej neplatnosť. V tejto súvislosti poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku v bode 34 až 36, s ktorým sa plne identifikuje.

11. Avšak odvolací súd sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, keď uzavrel, že nie je dôvod považovať poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, pričom považoval uvedenie RPMN v zmluve o úvere zo dňa 04.12.2013 ako aj ostatných náležitostí zmluvy za súladné s § 9 od. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

12. V zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (t.j. do 30.04.2014), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

13. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

14. Je nesporné, že ustanovenie § 11 v spojení s § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch má za cieľ ochranu spotrebiteľa tak, aby dodávateľ bol povinný spotrebiteľovi ešte pred uzavretím zmluvy, resp. priamo v nej poskytnúť prehľadne všetky relevantné údaje na základe ktorých sa spotrebiteľ môže rozhodnúť, či zmluvu o úvere uzavrie alebo nie. Spotrebiteľ musí byť pred uzavretím zmluvy o úvere dôkladne informovaný. Na to, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť na základe úplnej znalosti veci, musia sa mu pred uzavretím zmluvy o úvere poskytnúť primerané informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o jeho povinnostiach, ktoré spotrebiteľ môže zväžiť. Aby bolo zabezpečené, že spotrebiteľ bude mať vždy dostatok relevantných informácií pre svoje rozhodnutie, zákonodarca v § 9 zákona vymenúva zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V rámci nich vymenúva tie, ktorých neuvedenie v písomnej zmluve má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo predstavuje určitý postih - sankciu pre dodávateľa, ktorý zákonom predpísané náležitosti v zmluve neuvedie. Cieľom zákonodarcu pod hrozbou uvedeného následku teda bolo donútiť dodávateľov - veriteľov, aby stanovené náležitosti - údaje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzali a zároveň dodržiavali písomnú formu zmluvy.

15. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Podľa dôvodovej správy "ročná percentuálna miera nákladov" (ďalej len "RPMN"), ktorému sa venuje ustanovenie §19, kde je stanovený spôsob jej výpočtu, je dôležitým ukazovateľom na posúdenie výhodnosti či nevýhodnosti dohodnutého spotrebiteľského úveru. RPMN sú celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky úveru. RPMN vyjadruje hodnotu všetkých záväzkov - čerpanie, platby a poplatky - budúcich alebo súčasných a dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom a počíta sa podľa matematického vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Na základe takto stanoveného jednotného spôsobu výpočtu je spotrebiteľovi umožnené porovnať "cenu" rôznych spotrebiteľských úverov ponúkaných na trhu.

16. Ročná percentuálna miera nákladov je aj podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ dôležitý údaj pri rozhodovaní spotrebiteľa, podľa ktorého posudzuje jednak rôzne ponuky úverov, jednak rozsah svojho záväzku (pozri uznesenie C-76/10, Pohotovosť proti Korčkovskej, ale aj rozsudok C 42/15 Home credit Slovakia proti Kláre Bíroovej). Absencia náležitosti stanovenej v § 9 ods. 2 písm. j/ spôsobuje podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z., že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, pričom takúto sankciu porušenia povinnosti veriteľom, ktoré môžu spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku treba považovať za primeranú v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15.

17. Zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Pokiaľ ide o RPMN pre výpočet sú rozhodujúce údaje platné v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Medzi faktory, ktoré RPMN ovplyvňujú teda patrí výška poskytovaného úveru, obdobie, na ktoré sa úver poskytuje, výška nákladov, ktoré súvisia s poskytnutím úveru, informácie o výške splátok úveru, lehote splatnosti a ďalšie. Údaj o RPMN v čase uzavretia zmluvy je dôležitý z toho hľadiska, že na jeho základe sa spotrebiteľ pri porovnávaní RPMN uvádzaných pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných konkurenciou môže rozhodnúť, či danú zmluvu uzavrie alebo nie.

18. Napokon odvolací súd dodáva, že RPMN ako jedna z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavuje celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť s uvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Súdny už opakovane konštatovali, že je prekonaný názor dodávateľov o nemožnosti vypočítať RPMN vzhľadom na revolvingovú povahu úverov (pozri rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.10.2012, sp. zn. 17Co/215/2012, Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.3.2014, sp. zn. 2Co/135/2013 a Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.10.2013, sp. zn. 6Co/138/2013). Pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN (bez rozlíšenia, či ide o revolving, resp. iný druh úveru), akcentujúc jej dôležitosť zákonným znením, že ak nie je RPMN uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, preto žalobca ako dodávateľ finančnej služby na profesionálnom finančnom trhu nemôže túto skutočnosť zanedbávať.

19. Napokon odvolací súd dáva do pozornosti Rozsudok Súdneho dvora EÚ z 19. 12. 2019 vo veci C 290/19, RN proti Home Credit Slovakia a.s., ktorý uviedol, že článok 10 ods. 2 písm. g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, zmenenej smernicou Komisie 2011/90/EÚ zo 14. novembra 2011, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola RPMN vyjadrená nie ako jedna konkrétna hodnota, ale ako rozpätie uvádzajúce najnižšiu a najvyššiu hodnotu. Vzhľadom na uvedené predpoklady, ktorých cieľom je uľahčiť jednotný výpočet RPMN, nemožno tvrdiť, že ak sú takéto skutočnosti neznáme, je uvedenie RPMN ako jednej konkrétnej hodnoty nemožné alebo neprímerane ťažké. RPMN musí byť v zmluve o spotrebiteľskom úvere vyjadrená jediným údajom, / hodnotou/.

20. Záverom odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že na posúdenie úveru ako poskytnutého bez úrokov a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.) stačí, ak zmluva o úvere neobsahuje čo i len jednu z povinných náležitostí vyžadovaných § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z..

21. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I., ktorým žalobu zamietol v celom rozsahu ako aj v súvisiacom výroku II. o nároku na náhradu trov konania. Súčasne vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom je právny názor odvolacieho súdu záväzný (§ 391 ods. 3 CSP).

22. V ďalšom konaní súd prvej inštancie rešpektujúc vyššie popísané právne závery opätovne posúdi, či zmluva o úvere zo dňa 04.12.2013 spĺňa náležitosti požadované § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy, ktorých absencia spôsobuje bezpoplatkovosť a bezúročnosť poskytnutého úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z.z.. Pokiaľ by dospel k záveru o bezpoplatkovosti a bezúročnosti predmetného úveru vysporiada sa aj s nárokom žalobcu na vrátenie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).